

E05.01 Κατὰ Ἐρατοσθένους [als docx-Datei](#)

τοῦ γενομένου τῶν τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας

οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὃ ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι¹· τοιαῦτα αὐτοῖς² τὸ μέγεθος³ καὶ τοσαῦτα τὸ πλῆθος εἵργασται, ὥστε⁴ μήτ' ἂν⁵ ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορήσαι, μήτε ἀληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν ἅπαντα δύνασθαι, ἀλλ' ἀνάγκη⁶ ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλιπεῖν. [2] τοῦναντίον δέ μοι δοκοῦμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ. πρότερον μὲν γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τοὺς κατηγοροῦντας ἐπιδείξαι, ἥτις εἴη⁷ πρὸς τοὺς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγόντων χρὴ πυνθάνεσθαι ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἀνθ' ὅτου⁸ τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. οὐ μέντοι ὡς οὐκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας καὶ συμφορὰς τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς ἀφθονίας οὔσης ὑπὲρ τῶν ιδίων ἢ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν, [3] ὃ ἄνδρες δικασταί, οὗτ' ἐμαυτοῦ πώποτε οὔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων τούτου κατηγορεῖν, ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνάτως ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιήσομαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς ἂν δύνωμαι⁹ δι' ἐλαχίστων¹⁰ διδάξαι.

[4] οὐμὸς πατήρ Κέφαλος ἐπείσθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι, ἔτη δὲ τριάκοντα ὥκησε, καὶ οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς¹¹ οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδικασάμεθα οὔτε ἐφύγομεν, ἀλλ' οὕτως ὥκοῦμεν δημοκρατούμενοι ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν μήτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. [5] ἐπειδὴ δ' οἱ τριάκοντα πονηροὶ [μὲν] καὶ συκοφάνται ὄντες εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκοντες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς λοιποὺς πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι, [καὶ] τοιαῦτα λέγοντες οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων, ὡς ἐγὼ περὶ τῶν ἐμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων ἀναμνήσαι πειράσομαι. [6] Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν¹² τινες τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι· πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν πένεσθαι τὴν <δ> ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. [7] καὶ τοὺς ἀκούοντας οὐ χαλεπῶς ἔπειθον· ἀποκτινύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, λαμβάνειν δὲ χρήματα περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν, τούτων δὲ δύο πένητας, ἵνα αὐτοῖς ἡ¹³ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολογία, ὡς οὐ χρημάτων ἔνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως πεποιηκότες.

¹ λέγοντι: hat den Kasus von μοι übernommen.

² αὐτοῖς: Dat.auctoris zum Perf.

³ τὸ μέγεθος, τὸ πλῆθος: Acc.Graecus zu den Demonstrativa

⁴ ὥστε mit Infinitiv und den Prädikativa ψευδόμενον und βουλόμενον im Akk. konstruiert.

⁵ ἂν: färbt den Partizipialausdruck potential: „falls ...“

⁶ ἀνάγκη erg. ἐστίν

⁷ εἴη = 3.Sg.Opt.Pr.A von εἶναι: Optativus obliquus in einem NS nach einem HS in der Vggh., hier: ind. Rede

⁸ ἀνθ' ὅτου = ἀντὶ τούτου οὗ „dafür dass = weswegen“

⁹ δύνωμαι = 1.Sg.Konj.Pr.M/P: mit ἂν in einem Adv.Satz (hier ὡς ἂν δύνωμαι) nach fut. HS: indefinit: „wie immer/ so gut ich kann“

¹⁰ ἐλαχίστων erg. λόγων

¹¹ ἡμεῖς: gemeint sind Lysias und sein ermordeter Bruder

¹² εἶέν = 3.Pl.Opt.Pr.A von εἶναι; s. zu ⁷ – Der Optativ ist leicht an dem eingeschobenen -i- zu erkennen.

¹³ ἡ = 3.Sg.Konj.Pr.A von εἶναι; vgl. ⁸ – Der Konjunktiv wird mit den gedehnten Themavokalen gebildet: ᾶ, ῆς, ῆ, ᾶμεν, ῆτε, ᾶσιν ἵνα „damit“, also der Finalsatz, wird in der Regel mit dem Konjunktiv gebildet; im Dt. steht in der Regel der Indikativ.